

Училището е наука , която не може да я спечелиш дори с пари

Сейджан, р. 2002

Когато настъпих прага на училището ми за първи път, изпитвах надежда, страх, радост и много други неща. Там се срещнах със съучениците ми и се запознах с новия си учител.

Там ме научиха да чета, да пиша, да броя, още много други неща. С него бяхме до четвърти клас. После продължихме с друг учител до седми клас и след толкова години настъпи нежеланата раздяла между мен и съучениците ми. Всички кандидатствахме след седми клас и се разпръснахме на различни посоки. Аз ги изкарах и двата изпита с добър. После дойдох в едно друго училище и там се запознах с други ученици и учители. Първото ми училище се казваше ОУ „Светлина“, а другото СОУ „Христо Смирненски“. Предишното ми училище беше по-спокойно и весело, поне за мен, ала тук всичко се промени. Имах много проблеми с учениците си, но в края разбрах, че те са искали само да са по-близки с мен. Но късно осъзнах, чак след една случка, разбрах всичко това. Макар за една година аз разбрах колко добродушни са били те и особено учителите. Аз съм туркиня и преди това бях в турска среда, а тук в българска среда. Сега се надявам да завърша с добър успех и да продължа напред. Аз съм в осми клас и тази седмица имам бал и все още не мога да повярвам колко бързо минаха годините, аз толкова пораснах и се научих на толкова много неща и се надявам на още повече.

Училището е наука, която не може да я спечелиш дори и с пари.....

В училище СОУ „Христо Смирненски“ съм видяла такива хубави неща, че досега не съм видяла такива неща. Предишното ми училище беше в едно малко село. Малко беше училището, ама хубаво беше, но му липсваха много неща. А тук училището е голямо и има специални кабинети по различни предмети. Нищо не липсва на училището освен добри, стабилни и ученолюбиви ученици. Аз бях видяла грамоти, но тук има огромна бройка от тях. Е, аз нямам, ама съучениците ми имат, все пак те са от доста години в това училище и са по-точно запознати с тези неща. Много хубаво е човек да има някаква личност и да вземе от това грамоти, просто е необяснимо чувството. Не съм получила, но съм видяла как съучениците ми се гордеят със себе си, но и аз се гордея със себе си, защото макар и аз мисля, че съм добре ученичка. Учителите също са от добри, по-добри, те ни научават за живота и те ни дават началото и ние, за да стигнем до края, трябва да направим всичко възможно и да се научаваме на постъпим правилно

и когато направим първата си крачка към живота, трябва да сме готови да посрещнем трудностите и да ги пренебрегнем. Ето за това човек трябва да учи, за да сполучи.

Училището ни е единственото спасение, когато застанем пред живота. Животът е една книга, която второ издание няма, затова учи и живеи така, както трябва. И пак училището е наука , която не може да я спечелиш дори с пари.